

Szerkesztőség:
Templom-utca 15. hova a lap
szellemi részét illető minden
közl. intézendő. Telefon 58. sz.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

ZSILVÖLGYE

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS GAZDASÁGI HETI-SZEMLE.

Társszerkesztő: Dr. RIEBEL ÁRMIN.

Felelős szerkesztő: MADERSPACH VICTOR.

Kiadóhivatal:
Muntyán-nyomda, hova a hir-
detések és pénzküldemények
intézendők. Telefon szám 16.

Hirdetések:
árszabály szerint. Nyilttér
közlemények soronként 40 f.
Megjelenik minden vasárnap

Vallás és politika.

A paptól hivi elvárhatják, hogy a polgári jogok gyakorlásánál és kötelességek teljesítésénél szabad meggyőződését kövesse és e tekintetben őt nem korlátozhatja senki és semmi mindaddig, míg cselekedetei az ildomosság, a tisztesség és a jó izlés korlátain belül mozognak. A magyar papság, vallás és felekezeti különbség nélkül, eddig ezen irányelvekhez tartotta magát, és valóban a legnagyobb ritkaság számba ment, hogy valamely pap a politikai küzdelmek hevében megfeledezett volna azokról a kötelességekről, melyek a közéletben általa betöltött felelősségteljes állásával együtt járnak. Sőt Mohács-tól Világos-ig a magyar papság számtalan példával megmutatta, hogy felfogta, átértette és megértette az Üdvöztőknek magasztos tanítását és példaadását, miszerint az embernek vértanu halált kell szenvednie azért, ami meggyőződése szerint igaz és helyes.

A napi politika kérdései azonban gyakran, sőt rendszeresen annyira bonyolultak és sokféle vonatkozásukban oly nehezen megérthetőek, hogy azoknak tömkelegében csakis a hivatásos politikus tud kiigazodni. Ép azért cseppet sem meglepő, sőt igen ter-

mészetes, hogy a legtöbb ember, a pártok harcát, bizonyos közömbösséggel szemléli, és ép ezért a paptól sem várható el minden esetben, hogy valamely párt mellett határozottan állást foglaljon, sőt a hivatalával együttjáró tisztesség és decorum tiltja, hogy minden alkalommal a küzdők első sorában lássuk, magyarul mondván, hogy minden lében kanál legyen.

A papi állás decorumának megőrzése jelenlegi állami berendezkedésünk mellett fontos közügy. A király koronázási esküjét az első főpapjának a kezébe teszi és ez a főpap az ország első hivatalnokával együtt teszi a koronát az uralkodó felkent fejére. Az állam ezáltal azt documentálja, hogy a milliók szívében élő valláserkölcset az anyagi hatalom mellett legerősebb pillérjének tekinti. És mitán egész társadalmi szervezkedésünk bizonyos erkölcsi axiómák fenntartása és ápolása nélkül el sem képzelhető, törvényeink az ország összes vallásainak főpapjait a törvényhozás tagjaivá teszik. Mert feltételezik róluk, hogy ők a közélet, mely a mindennapi küzdelmek hevében oly közvetlen és kézzelfogható kis előnyök eléréseért oly könnyen letéved a

nagy célok felé vezető egyenes utról, leginkább képesek megneemesíteni és abba a helyes irányba visszaterelni, melyet az emberi ethika évezredek alatt kialakult elvei mindig és minden körülmények között egyszerűen és félreérthetetlenül kijelölnek.

Ha a főrendiházban valamely püspök nem érdeklődik a védvámok nagysága iránt, ha a közlegelők kérdése hidegen hagyja vagy ha a földmívelési budget lótenyész-tési tételét az ő hozzászólása nélkül szavazzák meg, ezen a mulasztásán, ha ugyan annak lehet nevezni, senki sem fog megütközni. Ezek a kérdések a legtöbb esetben nincsenek összefüggésben a közérkölcselel. De annál feltűnőbb, ha Isten tiz parancsolatát égbekiáltó módon tiporják lábballal a nélkül, hogy a főpásztorok a nemzet vénjeinek tanácsában ez ellen tiltakozó szavukat felemeljék.

Midőn Lukács tavaly, június havában pribékjeivel agyonütötte a magyar alkotmányt és parlamentarizmust, csak Battyányi Vilmos püspök hangoztatta Isten ötödik parancsolatát: Ne ölj! A többi püspök, azokról nem is szólva, akik a bűnösökkel szolidaritást vállaltak, részben egy, minden esetre nem keresztény bölcsesség szavát követve, hallgattak, részben pedig betegek voltak.

És midőn egy évvel később kiderült, hogy a hatalom bitorlói az országot meg-

A ZSILVÖLGYE TÁRCÁJA.

Amit meghoz az idő.

Irta: Ostor.

Lassan lehajolt és kezével tapogatózva ke-
reste a szőnyegen az elejtett ékszer. Az alatt el-
terülő faluból a félig nyitott ablakon lágy, mélabus
muzsikaszóval, halkán szüremlett be az estharangszó.
Már majdnem sötét volt. A butordarabokat csak
nagy körvonalakban lehetett látni, a színek már
egybeolvadtak a szürkülettel. A diszes, képekkel
teleakgatott falak és a nehéz szőnyeggel takart
padló csak növelte a sötétséget. Nehéz virágillat-
tal dus levegő terpeszkedett el lomhán, valami
hangulattalan melegség, kínos sejtelmeket rejtegetve
a sötétben. Jól esett neki a keresgéssel takargatni
arca pirulását. Már párszor elsiklott keze az ék-
szer felett, de nem vette fel. Gondolt már arra,

hogy neu lehet látni pirulását, de nem volt bátor-
sága fejét felemelni. Rettenetesen röstellte magát.
Végre győzött benne a férfias elszántság, fölvette
az ékszer és felemelt tekintete kereste az asszonyt.
Szinte megdöbbsent. Belső viaskodása, keresgé-
lése alatt a nő az ablakhoz lépett. Hátával a falkiug-
ráshoz támaszkodott és onnan figyelte őt. Olyan
volt, mint egy rebbent madár. Kár, hogy a sze-
mét már nem lehetett látni. Erősen pihegett, ziháló
keble szinte emelgette az egyre növekvő sötétsé-
get, mintha fantasztikus, vészterhes hullámokat bo-
csátana belőle. Poór felegyenesedett és az asszony
felé lépett. Bodorné már nem ijedt, de elszánt
hangon, erélyesen szólította le.

— Poór, ne közeledjék hozzám! . . . Min-
denre kész vagyok!

Poór megtorpant. Két kezét rászoritotta hom-
lokára, mondani készült valamit, de a benne tom-
boló indulat valami hörgésszerű sóhajban csilla-
podott le. Pár pillanatig mozdulatlanul állt, aztán

hátralépett és visszarojgott a zsölyébe. Félénk,
szinte siró hangon panaszkodott.

— Erre nem voltam elkészülve . . . Tudtam,
meg voltam győződve arról, hogy tisztességes
asszony, de hogy szereti az urát, azt nem gondoltam.
A vonzódására számítottam, amellyel engem a
régidőkben kitüntettek. Hiszen én voltam a ked-
velt, nem Bodor . . . Ő volt az „utálatos“ aki
mindig tapintatlan, kiméltlen volt . . . De ugy-
látszik csalódtam, hogy vonzódása igaz és őszinte
volt irányomban . . . Vakmerő voltam, belátom,
hogy ilyen ajánlattal mertem előhozakodni, de
becsásson meg, nem én, hanem a múlt az oka.
Hiszen tudja, hogy szerettem! . . . Szerettem most
is. Tudom, hogy bűnösen szeretek, de feláldoz-
tam volna mindenemet azért a pillanatért, amelyet
már oly régóta vágyok és amely pillanat, amikor
elkövetkezhetett volna, oly szegénytelenesen végző-
dött énreám nézve.

Szünetett tartott. Izgatottan fészkelődött, majd
felállt. Egész testében reszketett. A hangja is.

Mos,

Vasal.

Kristály Vegytisztító és Gőzmosógyár Kolozsvár.

Gyűjtőtelep Zsilvölgye részére: Párisi Nagyáruház (az Emkével szembe) Petrozsény

Fest,

Tisztít.

lopták és a lopott pénzt lélekvásárlásra használták fel, ismét hiába vártuk a püspöki karnak tiltakozó szavát, mely arra lett volna hivatva, hogy a megdöntött erkölcsi egyensúlyt segítse helyreállítani. Az egész országon végigzugott Istennek hetedik parancsolata: Ne orozz! De a közfelháborodásnak viharában hiába keressük a püspöki karnak hangját. Hiába várunk erkölcsi segítséget, midőn részben a panamistákkal való paktálást, részben pedig a hatalmi viszonyokkal való csufos megalkuvást kell tapasztalnunk.

Pedig az Üdvözítő példája mást tanít. Ő az ur templomát megszenteltségtelenítő sáfárokkal nem alkuszik, de ostorcsapásokat mér azokra. Mózes az aranyborju imádóival nem köt compromissumokat, hanem szent haragra lobbanva a bálványt darabokra törő azokkal a kősziklával, melyekbe az emberiségnek ma is érvényben levő leg-szentebb törvényei voltak belevésve.

Compromissumok kötése és megalkuvás erkölcsi téren egyáltalában nem azoknak a férfiaknak a dolga, kiknek legfőbb élethivatásuk abban csucsosodik ki, hogy az emberiség legszentebb erkölcsi axiomáinak intranzigens ápolói és őrzői legyenek. Ő nekik minden mellétekintet nélkül azon kell lenniök, hogy Isten tizparancsolatának feltétlenül érvényt szerezzenek. És ezek a parancsolatok fenséges egyszerűségükben mindenki által könnyen megérthető tisztaságukban kizárnak minden magyarázgatást és kertelést. Ez nem Ischeli clauzula, sem pedig Széll-féle formula, mely felett vitatkozni és melyet magyarázgatni lehetne.

Minden jó polgára e hazának felekezeti különbség nélkül mély szomorúsággal tapasztalja az erkölcsi színvonalnak e súlyyodását és ezzel párhuzamosan az államot

és nemzetet fenntartó erők szétforgácsolását és hanyatlását. És ezzel szemben mindannyian teljes erővel és lelkesedéssel készek vagyunk felvenni a küzdelmet. De lelkipásztorainkat is felszólítjuk arra, hogy kellő időben támogassanak teljes erejükkel és minden egyéb tekintetek félretételével, mert különben megfogjuk élni azt, hogy a nagy Pán halála után meghal a nagy keresztény Isten, és annak helyét elfoglalja Bál, kinek oltárán a panamisták, sótolvajok, orgazdák és bűnszerzők, tönkretett existenciák alakjában véres emberáldozatokat mutatnak be, míg a kijárók, proviziólovagok, ügynökök kamathóhérok ennél a fekete misénél ministrálnak.

Türhetetlen.

Ha az ember az ártatlan birka türelmével volna is ellátva mégsem nézhetné bárgyún, együgyűen azt ami a községünkben történik. Ki csak egy két évvel ezelőtt volt is látogatója vidékünknek és községünknek már is talál valami újat, amiből arra következtet, hogy megértettük a korintói szavát, mely haladásra hív. Mulató helyek, mozgó fényképek, épülő iskolák erről tanuskodnak. S míg most az idegen a külső látszat alapján jobb hírünket viszi, boldog megnyugvással eltelve nézzük azt ami még mindig kerékkötője a jobb erkölcsök fejlődésének s megölője a finomabb érzékek terjedésének.

Vakok, süketek akarunk maradni, nem látjuk meg ami levetkezett erkölcsöt elénk tárja s nem halljuk meg az orv. támadások gyilkos által keresztül szurtaknak szívet meg-rázó jajkiáltását. Ma a piac nyílt terén revolver golyó sivit a járókelők között, holnap a félvad momerlán késsel szurja át az őt csendre kényszerítő rendőrt. A fényes

főutca nyomorult piszkos korcsmaiban, a sivatagok királyának mindent megreszkettető ordításához hasonló bőgés kíséretében járja nemzeti táncát az ő lakó. Itt már nem a halado fényes községet, hanem az erkölcs posványából kiemelkedni nem tudó, semmi szépet nem ismerő, nem érző félvadat mutatják be az idegennek.

Türni tovább ezt nem lehet. Aki ezt szó nélkül és undorodás nélkül képes elnézni, az nem lehet más, mint aki ebből is magának hasznot képes hajtani, akinek az ember hivatásáról, teremtetése céljáról fogalma ha van is, de ezt semmi tetteben nem nyilvánítja, odatolva minden elé az „én-t“ s az én elvével az anyagi hasznot.

Minden vasárnap, minden ünnepnap elnézni, elhallgatni azt a rettenetes tomboló fenevad táncal kísért ordítóást, melyen meg kell botránkozni még a csendes részeg barabernek is, nem lehet.

Hát nincs jog, törvény arra, hogy azok a ronda piszkos csapszékek, ahol orgiát üt a parasztok serege, bezárassanak? hogy az állam és népfenntartó erőcsőt, szívet és lelket megrontó, az utca békés népét örökrettegésbe tartó helyek becsukassanak? Van, kell lenni szabálynak, mint ahogy mindenütt van, mellyel meg lehet akadályozni a táncot, a zenét, furulyát, tilinkót, s bármi zajt mivel a közcsendet megzavarják. S ha alkotott szabályok nem volnának, megvan a hatóságnak hatalma arra, hogy rendeleti uton intézkedjék. Ezt kérjük a hatóságtól, szigorú intézkedést kívánhatunk a közcsend, a közrend, a közerkölcsiség érdekében.

Mi ami kérésünkkel, nem törünk senki boldogulhatása ellen, de akarjuk azt, hogy a nép az istenadta, elfajult, a még vadságát lenem vetkezett nép térítették arra az utra

— Tudja, mit tett? . . . Megfontoltan követte el? . . .

Bodorné hallgatott. Poor még jobban sürgette.

— Tudja, mit tett? . . . Arcut ütötte a teremés koronáját, a férfit, aki az erő, akit nem szabad megszegyeníteni csak azért, mert férfi, s aki nem felelhet ugyanígy csak azért, mert férfi.

Szava elakadt. Ismét visszaült. Bodorné szinte tántorogva közeledett az asztalhoz. Csöngetett. Pár pillanat múlva bejött a belső cseléd.

— Gyujtsa fel a lámpát.

A cseléd már régóta kiment, még mindig hallgattak. A lámpa fényénél lassankint mintha felbátorodott volna Bodorné. Gondolkozva, küzködve, de elég határozottsággal beszélt.

— Nézze, Poór, tudatában vagyok nem is minősíthető cselekedetem közönségességének . . . Nem kiszámítva tettem, s ez előttem mentességemre szolgál . . . Nem tudnék különben megnyugodni. A hirtelen felindulás . . . Higyje el kérem, nem

ért volna olyan váratlanul derült égből a villámcsapás! Erre nem voltam elkészülve . . . Szerető nője van Önnek is . . . Maga is mondta, hogy tisztességes asszonynak ismer.

Egészen felbátorodott. Hangja visszaadta lelki erejét és most már hevesen támadta a férfit.

— Poór beláthatja, hogy ez olyan aljas merénylet volt, amire csak így lehetett felelni . . . Nem gondolja, hogy az eset sokkal súlyosabb elbírálás alá esik, mert ismerősről, szinte a barátnéjáról van szó, aki mindig tisztelte, szívelte, s akinek ezen szemtelen támadással családi boldogságát akarja feldoltni? . . . És saját családi boldogságáról is megfelelkeznek?

— Poór is magához tért. Arcán gunyos mosoly, szemében kárörvendő, gyanakvó sugár villant meg.

— Családi boldogságát . . . Családi boldogságomat!

— Igen . . . Vagy nem gondolja, hogy hasonló esetekben ilyenről esik szó?

Poór tudott uralkodni magán, most azonban szeme nyíltan elárulta a mögötte gunyos kérdő-ellé torzult lelkét. Még nagyobb nyomatékkal hangsúlyozta.

— Családi boldogságát! . . . Maga boldog!

Bodorné remegő hangja valamiféle nagyon piciny kétségbeesést árult el.

— Igen, boldog vagyok . . . Van családi boldogságom . . . Az uram szeret, megvan mindenem. Poór kételkedő hangja gunyosan sivitott bele.

— Természetes dolog tehát, hogy boldog . . . S ennek fejében szereti is az urát . . . Szerette már akkor, amikor megkérte. Nem azért ment hozzá, mert ő volt az első kérője.

— Bodorné kicsit belepirult. Keze remegett, amint végig simította homlokát. Szólni akart de Poór folytatta.

Legolcsóbb bevásárlási forrás! **Férfi és női divatcikkekben, valamint diszműárakban legolcsóbb beszerzési forrás,** a Párisi Nagyáruház (az Emkével szembe) Petrozsény. **Legolcsóbb bevásárlási forrás!**

amelyen tudatára ébredhet annak, hogy ő is ember, s mint ilyen más céljának kell lennie, mint ölni, gyilkolni. — s. —

LEGUJABB.

Marosujvári bánya pusztulása

Táviratilag értesitenek Marosujvárról, hogy a Maros az éjjel az egész Marosujvárt elöntötte; a fürdővendégek félig öltözve menekültek, a bányákat a víz megtöltötte s úgy hirdik, hogy a munka végleg megszűnik.

UJDONSÁGOK.

— **Egyházmegyei zsinat.** F. hó 7—10-ig folyt le a Gr. Majláth G. Károly erdélyi püspök által egybehívott egyházmegyei zsinat. 7-én estére mintegy 180 erdélyi pap gyűlt össze Gyulafehérvárra főpásztora hívó szavára s impozáns látványt nyújtott a szemlélőnek az egyház szolgálóinak díszbe öltözött hadserege főpásztorukkal az élén, akinek egyszerű de atyai szívből jövő szavai a legjobb előkészületet képezték a három napi alapos munkához. A zsinat anyagát képezte a papság és a hívek lelki üdvét előmozdító üdvös határozatok megbeszélése és kimondása. Az ülések mindig ünnepélyes szentmisével kezdődtek, amelyeknek fényét emelte *Moczik* Felicián országsszerte híres pozsonyi énekkara. A 16 énekes fiuból álló énekkar, amely már szentséges atyánkat X. Piust is az elragadtatásig lebilincselte, oly művésze tet produkált, hogy nincs a zene művészi technikájának oly eszköze, amellyel azt utánozni lehetne. Három napi szakadatlan munka, hol a szakosztályokban, hol pedig a teljes üléseken; ez volt az a munka a melyet erdély papsága e három nap alatt végzett. A gyűlésen hozott határozatokról majd a szószéken számol be a papság híveiknek. Utolsó este még összegyűjtötte a kegyelmes főpásztor papjait az oltári szentség körül és egy órai szentségimádás után szétbocsátotta, felhiva őket az üdvös munkára.

— Lám, én már nem voltam olyan szerencsés. Nem szerettem a feleségemet, amikor elvettem s most sem szeretem. Arra gondoltam, hogy ilyformán mindketten megszerezhetjük boldogságunkat, mert kárpótolva lennénk a sors ostoba játékáért.

Éles gonyal toldta hozzá.

— De tévedtem. . . Hiszen szereti az urát.

Bodorné erősen küzdött önmagával. Nem tudta, mit feleljen. Legjobb lesz, ha nem ad egyenes választ erre a burkolt, de azért erőszakos kérdésre

— Mindig előzékeny, figyelmes velem szemben. . . Nincsen nap, amely ne jelentene valami apró örömet számomra.

Poór hidegen vágott közbe. Ahogy valakit kivégezni szokás.

— Ez szép. Különösen pedig Bodor barátom becsületére válik, hogy meg tudja becsülni a nőt, akit magához kötött egy hosszú életre. Ritkaság. Hány éve már? . . . Tizenöt. . . Példátlan eset. . . De azért még soha sem hallottam Öntől, asszonyom, hogy viszontszeretné urát.

Bodorné mintha egy pillanatig megnémult volna. Ez a kijelentés váratlanul találta, de aztán ráemelte tekintetét Poóra. Poór úgy érezte, hogy a tekintet belemarkol a szívébe és izekre szakgatja husát. Az asszony halk meggyőződéssel eltelt hangja lesújtotta, mint a halálos ítélet.

— **Halálozások.** Dr. Suciú Gábor hátszegi ügyvéd 46 éves korában f. hó 4-én Hátszegen elhunyt. Temetése f. hó 7-én ment végbe nagy pompával, melyen tisztelői közül Petrozsényből és számosan résztvettek. — Szilágyi Ferenc közismert puji ügyvéd, 48-as honvéd százados, mint értesülünk szintén elköltözött körünkből egy jobb házába. Jól ismertük a kedélyes bácsit sok kellemes órát töltött itt is s halála híre mély fájdalommal érintett bennünket. A gyászba borult család a következő gyászjelentést adta ki: Sepsiszentgyörgyi Szilágyi Ferenc, neje Csikkozsmási Borbély Terézia és leánya Dencsisor Péterné és Szilágyi Józsa férjhezett Csűrös Antalné, férje és gyermekei Margit, Erzsé, Zolti, Özv. Szilágyi Gergelyné szül. Kokits Elza, és fia Laci mint gyermekei, neje, menyé és unokái, valamint nagyszámú közeli és távoli rokonok nevében legmélyebb fájdalommal tudatják, a jó apa, após, nagypapa és rokon Sepsiszentgyörgyi idős Szilágyi Ferenc ügyvéd, 1848/49. honvéd százados f. hó 8-án déli 12 órakor, életének 84-ik évében hosszas szenvedés után végelgyengülésben történt gyászos elhunytát. Drága halottunk hült tetemei f. hó 10-én délután 3 órakor fogtak a református vallás szertartásai szerint a puji közös sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Puj, 1913. évi július hó 8-án. Nagy idők tanuja, nyugalmad legyen csendes, emléked áldott!

— **Hivatalos látogatások.** Wahlner Aladár ministeri tanácsos, a Lipótrend lovagja, a pénzügyministereium XV. ügyosztályának előadója az elmúlt héten tartotta zsilvölgyébem rendes évi bánya szemléjét. Dorney A. Mihály kolozsvári postás és táviratigazgató f. hó 6-án kíséretével meglátogatta a helybeli postahivatalt, hol egyuttal hivatalos rovincsot is tartott. A látottak és tapasztaltak fölött a legnagyobb meglepetését fejezte ki.

— **Nyugdíjazás.** Kovács Bálint volt petrozsényi járásörrmestert, a koronás ezüst érdemkereszt tulajdonosát, 31 évi hű szolgálat után a honvédelmi ministerium f. hó 6-án 63890/16, sz. alatt kelt rendeletével nyugdíjazta.

— **Sikerült multság.** A lónyatelepi kincstári iparos ifjuság f. hó 6-án a Schrail-féle vendéglőben műkedvelői előadással egybekötött és fényesen sikerült táncmultságot rendezett, Színen volt ezuttal a „A cigány“, melynek előadói közül

— Most tudom, csak hogy igazán szeretem az uramat.

Poór felugrott. Meghajolt. Hideg, kimért hangon szólt.

— Asszonyom, most már tisztában vagyok a dologgal. Egyet azonban elvárok: hogy az ékszer legalább megtartja a régi emlékek kedvéért.

Az ékszer az asztalra tette és lassan kifelé indult. Bodorné rácsapott és gyűlöletteljes tekintettel teljes erejéből a távozó Poór után dobta. Épen ajtót nyitott Poór, a nyíláson kirepült az ékszer az előszobába.

Bodorné hallotta a külső ajtó becsapódását. Föllélegzett. Leült zsölyébe, hogy kipihenje izgalmait. Pár pillanat múlva azonban finom kocanást hallott az ablakon. Az ablakhoz lépett. A párkányon ragyogott az ékszer. Gondolkozás nélkül az ablakközi padlóra dobta és eltaposta.

Mikor hazajött Bodor, örömmel futott eléje az asszony. Eddig még sohasem tette. Bodor egy pillanatig megdöbben, de aztán megölelte. Bodornének ez volt életében a legboldogabb pillanata. Két puha tenyerével paskolta ura arcát, szeme a boldogságtól nevetett, odaadón, kedvesen susogta ura arcába:

— Te . . . te . . . utálatos. . .

az egyes szerepekben Vlád Sándort, Nagy Józsefet, Korb Annuskát, Imre Sándort, Bácsy Erzsikét s végül Czippel Ferencet kell kitüntetnem, mint aki a Zsiga cigány szerepében valósággal remekelt. Ez utóbbi fiatal embert már több darabban láttam működni s nyugodt lélekkel mondhatom, hogy ő a „Zsilvölgyek színésze“ titlust méltán megérdemli, a többi is jól játszott. A nagyszámú közönség sorából felülfizettek: Kosztela János, Tepper Béla, Sorbán István 10—10 kor., Clauder Kálmán, Patheim István, Zappert Ernő 5—5 kor. Pokorny Árpád, 3 kor. Török István 2 kor. 60 fill. Szántó Albert 2 kor. Bizákó András 2 kor. Gyila Ferenc, Bácsy Frigyes 1'60—1'60 fill. Krausz József 80 fill. A tiszta jövedelemből 30 kor. a lónyatelepi róm. kath. templom javára ment. Ugy a jöszivü felülfizetőknek, valamint a szíves közönségnek is, továbbá jóindulatát és pártfogását kérve, hálás köszönetet mond ez uton is a rendezőség.

— **Elrabolt lovak.** Tudomásunkra jutott, hogy Csimpán lakó Perl Mózes vállalkozó lovait melyekkel a román határhoz közelfekvő erdőben dolgoztatott, romániai katonák mintegy 10 darabot lefogtak s szó beszéd nélkül besorozták és elvitték román katonai célokra. Midőn ez ellen Perl mint tulajdonos tiltakozott, a katonák jól megverték s ezzel mint kik dolgukat jól végezték a harcra lovakkal együtt eltávoztak. Az esetet bejelentették az illetékes consulatushoz.

— **Késelés** f. hó 6-án vasárnap este 1/2 9 órakor az Emke utcában Lázár György krecsunesdi születésű bányász Florea Emil rendőr szakaszvezetőt orvul megtámadta és késsel mellbe szurta. Florea rendőr Lázár fiát, ki verekedni készült társaival, haza akarta zavarni, Lázár apja azonban azt gondolva, hogy fiát Florea bántalmazni akarja hirtelen kést rántott s beleszurta Florea-ba, hogy fia menekülhessen. Florea sérülése nem életveszélyes a tettest fiával együtt még azon este elfogták s átszállították a dévai ügyészség fogházába.

CSARNOK

Az alkohol és az ember.

Irta: **Stanca Szilárd** IV. é. orvosthi.

Jelige: „*lasciate ogni speranza voi che entrati*“ (Dante.)

2)

Már a legrégebb népeknél említés tételik az alkoholtartalmú italok élvezésének mértéktelenségéről. Így Noérról tudjuk, hogy mennyire berugott a bortól. Őt azonban védi tudatlansága. A pogány népeknél az ivásnak, dorbézolásnak külön istene volt Bacchus személyében. A dicső spártaiak, hogy gyermekeiket már kiskorukban elriasszák az alkoholtól és bennük a szeszes italok iránti ellenszenvet fejlesszék, évente többször — úgy az irolákban, mint otthon — rabszolgákat itattak a teljes lerészegedésig. Ezen eljárás amennyire drasztikus és embertelen, mégis járt annyi eredménnyel, hogy a kised spártaiak okulva a példán, egész életükön át óvakodtak attól, hogy valaha ők is hasonlóan a rabszolgákhoz, gunyitárgyul szolgáljanak másoknak, ami a legnagyobb megvetést vontja magával. Az orvosok már régi idő óta az alkoholizmust a súlyos betegségek sorába vették fel, mint amely nemcsak testet, hanem lelket is tönkre tesz. Magyarországon azonban kb. a XIX. század elejéig az alkohol élvezet kizárólag a felsőosztálynak kiváltsága volt. Az italok akkoriban igen drágák voltak, mert legnagyobb részt külföldről hozták be, úgy hogy a köznép nem engedhette meg magának a kénye-kedve szerinti élvezetét. Amint azonban kezdett elterjedni a sörgyártás s még inkább a pálinkafőzés s amint ebből kifolyólag meg is olcsultak a szeszes italok, mind jobban és jobban tért hódítottak a köznép rétegeiben, a a jobbágyság között, mely nem sokáig tudta betartani a kellő mértéket s ez volt oka annak, hogy rövid időn belül az alkohol élvezés mértéktelensége riasztó képet mutatott az eddig józan s komoly munkásosztály rétegeiben.

(Folyt. köv.)

HIRDETÉSEK.

Kajszinbarackot

válogatott legszebb példányokat 5 klgr-ként 4 K. Spanyolmeggyet 3 K-ért szállít. SZILÁGYI, gyümölcskivitel KIS-KÖRÖS.

2060/1913. tlkvi szám.

Árverési hirdetés.

A petrozsényi kir. járásbíró, mint tlkvi. hatóság Dr. Ábrahám József petrozsényi ügyvéd által képviselt Maderspach Viktor a.-b.-iszkronyi lakos végrehajtónak Mersav Szimion és Firiza Dán h.-f.-urikányi lakos végrehajtást szenvedők elleni árverési ügyében a végrehajtási árverést végrehajtónak 311 kor. 81 fill. tőke, 28 kor. 60 fillérben megállapított eddigi, a jelen kérésért 22 koronában megállapított költség iránti követelés kielégítése végett a dévai kir. törvényszék, a petrozsényi kir. járásbíró területén levő és H.-f.-Urikány és Kimpulujnyág községek határán fekvő végrehajtást szenvedő nevén álló a., a.-h.-f.-urikányi 5 sztkvben. A I. 1. 3—11. srsz. 5. 6. 208, 400, 457, 464, 466, 406. 407, 410, 420, 434, 3543, 3544, 3549, 3751, 3756, 3768—3771, 3379—3781. hrsz. ingatlanból kaszáló, erdő, legelő, szántó, faház, udvar, kert, s Gura Valii, Petrasza és Biluga dűlőben, az A 2. alatti Firiza Dán nevén álló 1/4-ed részre 632 kor. 75 fill. 2. a kimpulujnyági 303 sztkvben. A † 1 rdsz. a. foglalt a 228 sztkv. A lapján bevezetett közös erdőből járó 1/79-ed részből a Mersav Szimion P. 3. alatti 1/7-ed rész jutalékára 5 kor. 72 fill. egyenkint és összesen 642 kor. 47 fillérben megállapított kikiáltási árban elrendeli azon kiegészítéssel, hogy az 1908. évi XLI. t.-c. 26. §-a alapján házbéradó alá eső ingatlanok a kikiáltási ár felénél egyéb ingatlanai a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron elnem adhatók

Az árverés megtartására határnapul: **1913. évi július hó 15. napjának d. e. 10 óráját** H.-F.-Urikány és d. e. 12 óráját Kimpulujnyág község házához kitüzi.

Miről érdekeltek értesítettek.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság. Petrozsény, 1913. évi április hó 26-án

Lányi s. k. kir. aljbíró.

A kiadmány hitelül:

Kovács s. k. kir. telekkönyvvezető.

936/1913. végrh. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1912. évi 19678. sz. végzése következtében Dr. Apáthy Árpád ügyvéd által képviselt Dévai Tkpénztár javára 355 kor. s. jár. erejéig 1913. évi febr. hó 6-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt 800 koronára becsült következő ingóságok u. m.: zongora és író-gép nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a petrozsényi kir. járásbíró 1913. évi V. 241. számú végzése folytán 355 kor. tőkekövetelés, ennek 1912. évi június

hó 8 napjától járó 60/0 kamatai, 1/3⁰/0 váltódíj és eddig összesen 103 kor. 70 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig, Petrozsény községben végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására **1913. évi július hó 19-ik napjának délelőtti 11 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Petrozsény 1913. évi július hó 1-én.

Páll Lajos kir. bir. végrehajtó.

KRISZTMANN
ÉS DANKOVITS

KÁLYHÁS MESTEREK
ARAD, BOROS BÉNI-TÉR 15.
PETROZSÉNY MUNTYÁN-NYOMDA.

Ajánljuk a n. é. közönségnek elsőrendű kül- és belföldi cserép kályháinkat úgy mint takaréktűzhely és fürdőszobák burkolására fajence áruinkat. — Továbbá régi kályhák átrakását és javítását olcsón és pontosan elvállaljuk.

KIVÁNATRA HÁZHOZ SZEMÉLYESEN MEGYÜNK.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve, maradunk kiváló tisztelettel

KRISZTMANN ÉS DANKOVITS.

813/1913. végrh. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a petrozsényi kir. járásbírósnak 1912. évi Sp. 945. számú végzése következtében Dr. Olariu Miklós javára 216 K 40 f. s. jár. erejéig 1913. évi febr. hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2110 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák és juhok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a petrozsényi kir. járásbíró 1913. évi V. 314. számú végzése folytán 216 K 40 fill. tőkekövetelés, ennek 1912. évi máj. hó 18. napjától járó 50/0 kamatai, 1/3⁰/0 váltódíj és eddig összesen 96 kor. 40 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig, Petrilla községben végrh. szenvedő lakásán leendő megtartására **1913. évi július hó 19-ik napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt, Petrozsény 1913. évi július hó 7.

Bíró János kir. bir. végrehajtó.

Tyukszem,

börkeményedés, szemölcs 48 óra alatt eltűnik a „CANNABIN“ használata után. Üvegje 1 K, postadíjjal 1.40 K. Három üveg bérmentve 3 korona.

Excelsior

hintőpor 48 óra alatt elmulasztja a kéz-, láb- és hónaljzudást. 1 doboz 1 korona, postadíjjal 1.40 korona. Három doboz bérmentve 3 korona.

Hizlálásra legalkalmasabb 40% phosforsavat tartalmazó

Takarmánymész

mellyel a disznóknál nagyon könnyen 300 kiló hizlálási súly érhető el. Alkalmazható azonfelül baromfi, borjúk, juhok, marhák, ökrök és lovaknál. 4 és háromnegyed kiló ára, mely hónapokig elég 5 kor. 80 fill. utánvétellel bérmentve. Utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése mellett küldi:

DR. FLESCHE

„KORONA“ gyógyszer-tára GYŐR 99.

**KOLLARIT-
BŐRLEMEZ** KAUCSUK-KOMPOZÍCIÓVAL BEVONT
SZAGTALAN FEDÉLLEMEZ

KOLLARIT-BŐRLEMEZ

kaucsuk-kompozícióval bevont ruganyos, viharbiztos és időtálló szagtalan fedéllemez. A jelenkor legjobb tetőfedéllemeze.

Végtelenül tartós!!

régi zsindelytetők átfedésére kiválóan alkalmas. Sem mázolni, sem — mézslével bekenni nem kell. —

Petrozsényi képviselő: **KARÁSZ ELEMÉRNÉ.**